

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja - 2015. július

Cikkeket, beszámolókat a reftetemvar@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu, tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő-kedd-szerda és péntek 9-12 óra, csütörtök 15-18 óra

Jövel teremtő Szentlélek

„A Szentlélek nélkül Isten távol van, Krisztus múlt marad, az evangélium holt betű, az egyház pedig puszta egyesület, a tekintély és az uralkodás egyik formája. A misszió propaganda, a liturgia szellemidézés, a keresztyén élet pedig rabszolgamorál.”

A fenti, Athenagorasz pátriárkától származó idézet fantasztikusan tömör foglalatja a pünkösdi jelentőségének. Nevezetesen, hogy Szentlélek nélkül a keresztyénség „háza táján” semmi sem igazi. Tűnjön bár nagyon hitelesnek, ideig-óráig lehet igen megtévesztő a hasonlóság, de hosszabb távon vizsgálva a jelenséget, már nem lehet nem észrevenni, hogy valami nem stimmel, hogy minden csak utánzat. Ennek a fajta „lélektelenség”-nek letagadhatatlan jele, hogy nem következik belőle semmi. Nem támad a közelében élet, változás. Isten újjáteremtő munkájának nem lát-szanak a jelei minden jól szervezettség ellenére sem.

Nagy örömünkre azonban mindenütt az Ő munkája érhető tetten, ahol lelki értelemben világosság támad. Csodálatos módon végzi a Szentlélek, hogy „egy idejűvé” teszi velünk a Krisztus eseményt. Az első pünkösdkor is ezt élték meg a hallgatók, amikor a Lélek egy adott pillanatban tette aktuálissá számukra Jézus Krisztus nagypénteki halálát, az Ószövetség róla szóló prófétai beszédeinek beteljesedését, és Istenhez

való viszonyunk rendezésének lehetőségét. Csodálatos, emberi meggyőző erővel, befolyásolási technikákkal el nem érhető pillanatai ezek az életünknek, amikor összeköt Ö magával. De az is az Ő munkája, amikor széthasít bennünk össze nem tartozó dolgokat. Éles határvonalat állít, amit azelőtt talán nem érzékeltünk a jó és rossz között és érzékennyé tesz bennünket a bűnnel szemben.

Pünkösdi ünnepe mindenesetre most újra hálássá tehet bennünket azért az ellenállhatatlan Erőért, amivel az Úr meglátogat minket, megragadja halandó életünket, beemeli az Ő örökkévaló szeretetébe és megváltoztat.

„Napfényben ázik szomjasan a föld, vasnál erősebb csírák mocorognak, rügyet vajúdik boldogan az ág, bokor babusgat bimbó-csecsemőket. Tavasz fedőnév alatt a csodák újratörténnék, végtelenedik alkalommal már - emberekben is” (Füle L.)

*Kis Klára
lelkipásztor*

A HIT MELLÉ TUDÁST

Az imádság módja

Jézus nevében

Jézus Krisztus bátorít arra, hogy az Ő nevében imádkozzunk: „*Bizony, bizony, mondom nektek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy örömtök teljes legyen... Azon a napon az én nevemben kértek, és nem mondom nektek, hogy én kérem majd az Atyát értetek, hanem maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettek engem, és hiszitek, hogy én az Istentől jöttem.*” (Jn 16:23-24, 26-27)

Nagy csoda, kegyelem az, hogy az imádságunkat mondhatjuk Jézus Krisztus nevében, Őrá hivatkozva. Hiszen a magunk érdeméért nem kérhetünk semmit Istentől, legfeljebb önmagunkat megalázva szüntelenül bűnbocsánatért esedezhetünk. Azonban Krisztus meghalt bűneinkért, helyettünk szenvedett. Még a kereszten is bűnbocsánatért esedezett az Őt meggyilkolókért. Mivel pedig minden bűnünkért eleget tett, Isten előtt Krisztusban büntelenek vagyunk. Az imádságban azonban fontos tudatosítani, hogy egyedül Krisztusért kérhetünk bármit az Atyától. És az Atya nem miránk, hanem Őrá nézve teljesíti kéréseinket. Nicky Gumbel így fogalmazza meg ezt egy példával: „A sorompót, amely Istentől minket elválasztott, Jézus Krisztus távolította el keresztha-

lálával. Ő a mi nagy Főpapunk. Ezért van Jézus nevében olyan nagy erő... Amikor bemegyünk a mennyei bankba, semmi sincs ott a nevünkön. Ha a saját nevemben megyek oda, semmit sem kapok, Jézus Krisztusnak viszont korlátlan a hitele a mennyben, és nekünk ajándékozta azt a kiváltságot, hogy használhatjuk a nevét.”

„Krisztus hallja az imánkat. Sőt, tevékenyen részt is vesz benne. Krisztus nélkül egyszerűen nem juthat föl az imádságunk az Atyához... Mindannak, amit az imádságban mondunk, semmi értéke nem volna, ha Krisztus nem mondaná rá az Ámen-t. Vagyis, ha nem Ő emelné föl azt az Atyához saját érdemei által közbenjárva a bűneinkért és maga hordozva a mi gyöngeségeinket.”

Lélek által

A Rm 8-ban Pál életünkben a Szentlélek hathatós jelenlétének fontosságáról tanít. Azt mondja, hogy Krisztust elfogadni Megváltónknak, üdvösségre jutni nem csak egy egyszerű esemény, hanem egy teljesen megváltozott életet jelent. Krisztus a Szentlélek által kormányozni, vezetni akarja az életünket, és ezt annál inkább tudja végezni bennünk, minél inkább engedelmeskedünk Neki, figyelünk Rá. Azt mondja, hogy a Lélek által a földi, múlandó, fölösleges dolgokat könnyebben meg tudjuk tagadni, és a Lélek megerősít bennünket az új életben. – Mindez igaz az imádságainkra is.

Lehet imádkozni úgy, hogy az ember mindössze próbál beszélgetni Istennel. Elolvas imádságokat imakönyvből, elmondja megtanult imádságait stb. De ennél sokkal gazdagabb, jobb, áldottabb lehet az imaéletünk. Mert a Lélek segít nekünk az imádságban: *„segít a Lélek a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.”* (Róm 8:28)

De Pál nem csak a Lélek által való imádság lehetőségére tanít, hanem egyenesen fel is szólít erre: *„Minden imádságokban és könyörgésekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által.”* (Ef 6:18)

És miközben az ember a Szentlélek segítségével, erejével imádkozik, Isten az Ő Lelke által csodálatos változásokat végez el benne: *„Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.”* (2Kor 3:18)

Az imádság fajtái

A kiegyensúlyozott imádságnak több alkotóeleme van. Az az egészséges, helyes, ha ezek mindegyike minden imádságunkban helyt kap.

Imádságaink összetevői a következők: hálaadás/imádat, bűnvallás, kérés, közbenjárás.

Persze egy-egy imádságban sokszor ezen alkotórészek egyike-másika túlsúlyban van. Ez nem jelent problémát,

így is csoportosíthatjuk imádságainkat: bűnvalló, hálaadó, közbenjáró stb. imádság. Ideális esetben ezen imádságokban bár egy-egy rész sokkal nagyobb teret kap, a többi sincs elhanyagolva. Pl. egy bűnvalló imádságban is helye kell legyen a hálaadásnak, közbenjárásnak stb. A keresztyén ember egyik nagy kísértése, hogy imádságai sok esetben ún. „kérő imádságok”, melyekben leginkább saját gondjaira koncentrálnak, és kevesebb teret kap a hálaadás, dicsőítés, közbenjárás.

Hálaadás

Általában imádat, dicsőítéssel „kezdődnek a zoltárok és nagyon sok hívő is ezzel kezdi imádságát. Ilyenkor Isten tulajdonságaira, hatalmára, hűségére, szentségére, nagyságára összpontosítjuk a figyelmünket. Azon elmélkedünk, milyen Isten és mit tesz. Ez önkéntelenül olyan magatartásra ösztönöz, melynek minden imádságot át kell hatnia: ez a hála”

A hálaadásra nagyon sok példát találunk a Szentírásban. Látjuk ezt a bibliai imádságokban (Zsolt 103:2, 57:10, 119:7, 116:17; Ézs 22:1; 2Kor 9:15; 1Kor 15:57 stb.). A hálaadás oka az Istentől megtapasztalt kegyelem, áldás. Az ember élete minden percében megtapasztalhatja ezt, azonban ha a hálaadásnak nincs megfelelő hely az imádságban, elégedetlenné válik az ember. Nem tud örülni Isten kicsiny áldásainak, mert hálaadás nélkül természetessé válnak azok. A hálaadás hiánya az Isten iránti

szerepet felgerjedését is akadályozza a hívő szívében. Nem véletlenül tanítja Pál apostol: „*mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.*” (1Thessz 5:18)

Bűnvallás

Ha hálaadásakor Istent szemléljük, Őt imádjuk, lehetetlen, hogy önmagunkra tekintve Isten szentségének tükrében meg ne lássuk saját gyalázatos, nyomorult voltunkat. Isten tökéletességében a saját tökéletlenségünket láthatjuk, bűneink mocskát, szennyét.

A hívő ember tudja, hogy Jézus Krisztus az ő bűneiért is odaadta az életét. Boldog öröm tölti el annak bizonyosságában, hogy bűnei meg vannak bocsátva. Mégis, minden nap azzal kell szembe-sülnie, hogy Krisztushoz méltóan nem viselkedett, hogy az Ő drága nevére megint szégyent hozott egy-egy szavával, megnyilvánulásával, indulatával. Az elkövetett bűnök sokasága terheli minden nap a hívő embert, és ezt nem tudja, nem akarja titkolni az Úr előtt, mert tudja, hogy ezek is meg vannak bocsátva. – És újra öröm tölti be a hívő szívét Isten végtelen kegyelméért

Csodálatosan magyarázza ezt a helyzetet, állapotot az, hogy Istent Atyánknak szólíthatjuk Jézus érdeméért. Így ahogy a gyermek az őt kétség kívül szerető apjának bizalommal elmondhatja azt is, ha rossz fát tett a tűzre, éppen így a hívő ember is szégyenkezve bár, mégis az Atya szeretetében, megbocsátó kegyelmében bízva tárhatja fel vétkeit, bocsá-

ttat kérve azokra. A bűnvalló imádság egyik legszebb példája az 51. zsoltár.

Kérés

Imádságainknak egyik fontos célja, hogy elmondjuk Istennek vágyainkat, kéréseinket, óhajainkat. Persze Isten nagyon jól tudja, hogy mit akarunk Tőle, mik a vágyaink, mégis hallani szeretné azokat tőlünk, mint gyermekeitől. Istent nem terheli meg, ha kéréseinket elébe visszük, hiszen maga Jézus biztat erre: „*Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.*” (Mt 7:7)

tt felvetődik az imádság meghallgatásának kérdése, de erről később lesz szó.

Közbenjárás

Felelősséggel tartozunk egymásért még a könyörgésben is. Izrael nagy közbenjárói: Mózes és Sámuel (Jer 15:1). A Szentírás tele van közbenjáró imádságokkal: Ábrahám Sodomáért esedezik (1Móz 18:22-33), a bűnös, tévelygő népért Dániel (Dán 9) és Ezsdrás (Ezd 9) könyörög. A gyülekezet könyörög a bajba jutott apostolokért (ApCsel 12:5), az apostol is a gyülekezetért (Rm 10:1). Isten várja, hogy másokért fohászkodjunk (Jób 42:8), sőt szabad másokat arra kérünk, hogy értünk imádkozzanak (Rm 15:30)

A közbenjáró imádság mintaképe Jézus Krisztus, aki a Jn 17-ben az Ő követőiért, tanítványaiért esedezik, sőt a kereszten az Őt megfeszítőkért könyörög.

Fontos és egyben nagyon nehéz feladat imádkozni ellenségeinkért, ahogyan arra Jézus Krisztus biztat. „Szeressétek

ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket” (Mt 5:44)

*Almási Ferenc
vezető lelkipásztor*

JÓ SÁFÁR

Tájékoztató a 2015. évi egyházfenntartói járuléktól

Presbitériumunk döntése alapján az egyházfenntartói járulék összegében Egyházunk Zsinatának ajánlásához tatjuk magunkat: mindenkinek az éves nettó jövedelmének az 1%-a az egyházfenntartói járulék éves összege, amellyel egyházközségünk minden tagja támogatja gyülekezetünk működését *(ez azt jelenti, hogy pl. egy havi 100.000.-Ft-os nettó jövedelem 1%-a havi 1.000.-Ft, azaz egy évre: 12x1.000=12.000.-Ft).*
- Természetesen nem kérünk senkitől

bércédulát, mindenki lelkiismerete szerint adakozik: Istennek adakozunk, nem embereknek. *Emellett a presbitérium meghatározott egy minimum összeget is, aminek a mértéke: 8.000.-Ft/fő/év.*

Fontos még tudni, hogy az egyházfenntartói járulékot nem kell egy összegben kifizetni, részletekben is fizethető. Többen a havi fizetést választják akár banki átutalással, akár személyesen az istentisztelet előtt vagy után, mások pedig a lelkési hivatalban.

Jobbágy Tamás

HÁZUNK TÁJÁN

„Hozzád emelem...”

A Magyar Egyházzenei Társaság, amely 1992-ben alakult, két évente rendez meg konferenciáját. Idén a XII. kongresszust Győrben tartottuk május 8–10. között, címe „Hozzád emelem...” – a liturgikus zene irányai. A fő helyszín a 2006-ban felújított műemlék zsinagóga volt, amely ma a Varga Tibor Zeneművészeti Intézet díszterme. A háromnapos eseményt Barsi Balázs ferences szerzetes nyitotta meg május 8-án, pénteken délután, a liturgia irányairól szóló gondolatébresztő előadásával.

A további programok közül mindenki megtalálhatta a neki tetszőt: az Őt Templom Fesztiválhoz kapcsolódva minden felekezet lehetőséget adott a külső szemlélődőnek a megismerésre, a már ismerőnek pedig az ismeretek elmélyítésére. A római katolikus templomban például a Schola Academica műsorát élvezhették a hallgatók, míg a görög katolikus templomban későn este a Voces duecento középkori zenét játszott.

Május 9-én, szombaton összesen öt előadás hangzott el. A délelőtti során dr. Déri Balázsnak, a Magyar Egyházzene

folyóirat felelős szerkesztőjének köszöntő szavai után az ökumené jegyében dr. Hafenschner Károly evangélikus lelkész, miniszteri biztos, dr. Pap Ferenc, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának docense, valamint Kelemen Áron bencés szerzetes beszélt saját felekezetük szempontjából a liturgikus zene irányairól.

Mindhárom előadó máshonnan közelítette meg a kérdést; felmerült a liturgikus mozgások iránya, a templomépítészet, a liturgia dialógus jellege, az ember és Isten kapcsolata, az újítások és a hagyományok összefüggése is. Abban azonban mindannyian egyetértettek, hogy a három felekezet közös múltja meghatározó, és a reformáció sem változtatott az irányon: Krisztust kell követnünk. Ezt az irányt meg kell tartanunk, akármilyen korban is élünk, akármilyen változások is vesznek minket körül.

A délutáni két előadás Jáki Sándor Teodórról, a 2013-ban elhunyt bencés szerzetesről emlékezett meg, aki nagyban hozzájárult a győri bencés gimnázium színvonalas egyházzenei oktatásához, illetve a környék zenei életét is élénkítette. Az előadók, dr. Medgyesy-Schmikli Norbert és dr. Kővári Réka az életrajzi információk után Teodóz atya gyűjtéséből fennmaradt zenei felvételeket osztottak meg a hallgatókkal. Az előadások sokaknak személyes jellegűek voltak, hiszen többen még tanítványként ismerték őt.

Az emlékező előadások után több program közül lehetett válogatni. Az orgona tagozat a győr-szabadhegyi Szent

Anna-templom barokk orgonáját látogatta meg, amely hangszert Peking Péter építette 1779-ben, eredetileg a győri karmelita templom számára. Az orgona 1907-ben került át mai helyére, és 2010-ben restaurálta Takács Péter pannonhalmi orgonaépítő, aki a miskolci Zenepalota épületének felújítása alkalmával a Bartók-terem orgonáját is kitakarította és hangolta.

A bemutatóval párhuzamosan görög katolikus vecsernye kezdődött; ezt orgonahangverseny követte a római katolikus templom felújításra váró 150 éves romantikus hangszerén. A koncert egésze improvizációból állt: Fassang László, a Zeneakadémia tanára az öt felekezet – a zsidó, a református, a római katolikus, a görög katolikus és az evangélikus – egy-egy emblematiszta énekét dolgozta fel a legkülönbözőbb módokon.

Május 10-én, vasárnap fél óras különbséggel kezdődtek a felekezeti – evangélikus, görög katolikus, református, római katolikus – főistentiszteletek. A református istentiszteleten Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke hirdette az ígét és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem egyházzene tanszékének hallgatói szolgálták a liturgiát gazdagon feldíszítve kórus- és orgonamuzsikával.

Rogate, az imádság vasárnapja megmutatta a lehetőségek gazdag tárházát: az imádság egyik formája az éneklés, amely Szent Ágoston gondolata szerint kétszeres imádsággal ér fel.

Gondolatok a Presbiteri Népfőiskoláról

Május 15-én délután, mikor a Sárospataki Református Teológiai Akadémia Imatermében elhangzott Pásztor Gyula tanár úr hangján, hogy „Kegyelem néktek és békesség”, valóban a kegyelemre és a békességre gondoltam. A kegyelemre, hogy megérhettem ezt a napot, bajokat, gondokat, félelmeket leküzdve, itt ülhetek tanulótársaim között, mellettem feleségem, aki kicsit büszkén fogja a kezemet.

Kegyelem, hogy a tűzből az utolsó pillanatban kiragadott élet lehetek, megpörkölődött, üszkös, füstös, de élet, ahogyan Fodor Ferenc tanár úr is említette. És a kegyelem békességet szül. Belső megnyugvást, és kifelé sugárzott békességet.

Októberben kicsit diákos izgalommal és kíváncsisággal ültünk be a Szikszai terem padjaiba. Fürkésztük egymást, ki, honnan jöhetett, milyen sors áll mögötte. Megtért, hívő lélek vajon? Mi lehet a munkája, miért jött ide? És én miért? Bizonyítani szeretnék? Ugyan mit? Tudásra vágyakozom? Igen, a hit mellé szükséges a tudás. Hiszen a tudás megszerezhető az otthoni magányban is! Akkor mi indította azt a három tucatnyi lelket, hogy beiratkozzon a presbiter képzésre. Messziről is jöttek. A bemutatkozás során elcsodálkoztam, milyen sokszínű Isten népe. Székelyhidi favágó, dombóvári vasutas, Kunszentmiklós idős korában megtért nyugdíjasa, nyugalmazott rendőr és doktorált egyetemi

oktató, szobafestő, kőfaragó, mérnök, uszkai roma házaspár, Aradról származó cifraruhás cigány hölgy, és sorolhatnám. Valami közös bennünk. Valamit megértettünk, megtapasztaltunk a világból, valami felé mindannyian elindultunk. És a sokszor tragikus sorsok hallatán kitűnt a közös vonás. Mindannyian elfogadtuk Jézust megváltónknak. Mindannyian a keskeny, rögös, sokszor nehéz életutat választottuk. A krisztusi életet. Ez hallatszik ki a sokszor nehézkesen elmondott szavakból. Ezek az emberek nem a szavak emberei. Valami más az ő feladatuk, nem a nagy nyilvánosság előtti megszólalás.

Kibocsátó istentiszteleten ültünk, immár túl a sikeres „vizsgán”. A felolvasott igeszakasz: *„Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti érettek atyámfiai, akiket szeret az Úr; hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az igazság hitében”*. Kibocsátás. A teológusok legációba mennek pünkösdkor, és az iskola, minden hallgatója részvételével, úrvacsorás Istentisztelettel küldik ki őket. Mint Jézus a tanítványokat. És nekünk is, rólunk is szól az ige. Hálaadással tartoznak érettünk. Nem büszkék ránk, nem egy „vállvergetést” kapunk, hanem Isten iránti hála születik a szívekben. Ez nagy öröm. De nagy alázattal együtt járó öröm kell, hogy legyen. Ez nem a mi dicsőségünk. Kiválasztattunk. Isten által. Ebben nekünk annyi a szerepünk, hogy elfogadtuk a kegyelmet.

Alázat. Néha úgy éreztem, nem sok olyan történet van a Bibliában, amit ne ismernék. Kicsit büszke voltam, hogy gyermekkoromtól kezdve hallhatom az Igét, ismerhetem a Bibliát. Önismere-tem túlzó volt. Hamar porrá zúzta kvázi „büszkeségemet” Enghy Sándor tanár úr a Bibliaismeret órán. Önismeret és Isten ismeret elválaszthatatlan Ki Isten és ki vagyok én? Istent a kijelentéseiből ismerhetjük meg. Kijelentette magát a Szentírásban, és kijelentette magát Jézus Krisztusban. Megszégyenülve vettem tudomásul, hogy bizony én nagyon-nagyon zöldfülű laikus vagyok, akinek az ismerete igen csekély. A kurzus végére megértettem, hogy nem a lexikális tudás nagysága a fontos, hanem az üzenet megértése. Az egész Biblia a megváltásról, Isten szeretetéről szól. Ismétlések sorozata. Ahogyan a jó tanár ismételteti a tananyagot a nehezen tanuló diáknak. Ennek megértéséhez az alázaton keresztül vezetett az út. Megaláztattam. Felhangzott az ének: „Szívemet hozzád emelem és benned bízom Uram”. És emeltük a szívünket, emeltük erővel. Nem sikerült nagyon magasra emelni. Isten azonban lelkünket emelte, és bizalmunkat erősítette a Szabó Dani bácsinak - a képzés motorjának, aki 83 éves - szolgálatai által. Olyan evangéliumi látásról tett bizonyosságot Dani bácsi, ami lélekemelő és bizonyágunkat erősítő volt. Sokszor pesszimisták, rosszkedvűek, reménytelenek vagyunk. Pedig Istennek hatalmas munkái vannak a világban. No, ezekről nem számol be a TV, és a többi médium. De beszár-

molt Dani bácsi, Pándi Szekeres Dávid és Choi Young, a gyülekezetünkben is előadást tartó Dél-Koreából származó misszionárius. Dél-Amerikában olyan mértékű az ébredés, hogy nem győznek elegendő protestáns lelkészt küldeni az újonnan alakuló gyülekezetek pásztorolására. Egy lelkész átlag 20 gyülekezetben szolgál. Kínában, a kommunista diktatúra tiltása és nyomása ellenére 100 millió a keresztyének száma. A kommunista párt tagjai 60 milliónyian vannak. Száz számra érkeznek oda misszionárius angol tanárok, akiknek működése nyomán, a római birodalmi kort, és az őskeresztyén időköt idéző illegális gyülekezeti alkalmak, hatalmas megtérések és csodálatos szabadulások történnek. Indiában a keresztyén misszió eredménye képen prostitúcióból kimentett gyermekeket nevelnek hitre. Egészen az egyetemig, sokszor a doktori címig fogják a kezüket. Felnőve ezek a megtért életek sokszor magas beosztású, esetleg az államigazgatásban döntést hozó személyek lesznek, akiknek ráhatása van a mindennapi élet alakulására. Ott van még Dél-Korea. Szóba kerül sokszor, hogy hazánkban sok a négy teológia. Lehet, nem tisztem ezt megítélni. Azonban csak Szöulban 300 protestáns akadémián folyik a képzés. 25 ezer kibocsátott misszionáriusuk működik szerte a világban. Azután a Presbiteri Szövetség működése. Lélekben már az Úr egyesítette a szétszabdalt országot. A Presbiteri Szövetség földrajzilag teljesen lefedi a Kárpát-medencét. Látnunk, tudnunk kell ezeket is, mert van, amiért

hálát adhatunk, és van miért énekelnünk tehát: „Mert szégyent nem vallanak, akik hozzád esedeznek, azok pironkodjanak, akik hitetlenül élnek.”

Úrvacsorával folytatódott az Istentisztelet. „Így éltek vele az apostolok, hitvalló őseink és Isten kegyelméből e napon mi is” hangzik a befejezésekor. Hitvalló őseink. Alig ismerünk párat közülük. Pedig nagy számban állította példaként Isten elének őket. Egyháztörténet, Dienes Dénes tanár úrral. Hogyan alakult református egyházunk ilyené? Milyen szerepe volt a török hódoltságnak a reformáció terjedésében. Az Erdélyi Fejedelemség és a Tordai Országgyűlés. A világon először iktatták törvénybe a vallásszabadságot. Tudjuk ezeket? Elvárhatjuk a „világtól”, hogy ilyen összefüggésben tudjon a mi hazánkról? Milyen összefüggések határozták meg felekezeteink arculatát? Milyen tényezők alakították a presbitériumok létrejöttét? Milyen bölcs gondolat mentén választották a presbitereket az önvédelmi korban, az ellenreformáció idején? Mi volt a feladata egy presbiternek? Mennyi kérdés, ami fel sem vetődik bennünk, nemhogy válaszokat keresnénk rájuk. És ez még mind csak ismeret.

Az úrvacsorát lelkészek és senior hallgatók osztják. A hallgatókból lelkészek lesznek, gyülekezeteket vezető lelkészek. A végzés alkalmával tablók készülnek, melyekről az elköteleződött, hittel, ambícióval tele kispapok tekintenek le. A folyosón sétálva rengeteg ismerős arc, ki itt, ki ott végzi szolgálatát, rövidebb, hosszabb ideje. Talál-

kozások, időbeni, térben érintkezések, jó, vagy talán kevésbé jó élmények, de mindenképp olyan láthatatlan szövevényes hálója Istennek, amely összeköt, amit nem szakít el a halál. Megértem a bibliai nemzetség táblázatok titkát. Miért van olyan sok belőle, miért kezdődik ezzel több könyv is. Napi igeolvasásnál unalmasnak, semmitmondónak tűnik. A lényege, hogy megőrizzük egymást, jó emlékezetünkben. Szamba vesszük azokat, akik hozzánk tartoznak, akik a mi csapatunkban játszanak. Nem kétszer 45 percet, mint egy focimeccs, hanem hitünk és reményünk szerint az örökévalóságban. Nem azokat számláljuk össze, akik majdnem megmenekültek, de mégis elvesztek, hanem azokat, akik majdnem elvesztek, de mégis megtartottak. Mert a hit és a reménység kell, hogy munkálkodjon bennünk, nem a csüggedés és a bánat.

És ez még mindig csak ismeret, ami rész szerint van bennünk. A hit pedig hallásból van és meghaladja az ismertetet. Igaznak tartom azt, amit Isten közöl magáról a Szentírásban.

És létezik a hitismeret, mint tantárgy. Füsti-Molnár Szilveszter tanár úr tolmácsolja.

A hitvallás belső kényszer, olyan szívbeli boldog bizonyosság, amiről nem hallgathatunk. Hitvallás nélkül nincs hit. Hitvallást embertársaink felé teszünk. Így az Istenhez tartozást nem választ-hatjuk el az egymáshoz tartozástól. A Heidelbergi káté pontosan leírja ezeket. Fontos, hogy lássuk nyomorult emberi mivoltunkat. De lássuk a vigasztalást

is, Isten végtelen kegyelmét, ami Jézus Krisztusban nyilvánult meg. A hitvallásban a vigasztalás hangja kell, hogy megszólaljon. Sokunknak, mindnyájunknak erre van szüksége, naponként. Felhangzott a záróéneke: „Vezess Jézusunk, S véled indulunk.” De hogyan ezek után? Megtanultunk és megértettünk sok mindent. Talán a fejünkben inkább a káosz, mint a logosz uralkodott. Majd rendeződik, de hogyan tovább? Kibocsát az iskola minket is, „És, ha roskadozva járunk”? Testvéreket kell találnunk. Olyanokat, akik megtért, hívő emberek. Akik elfogadták a megváltást, felnéztek a keresztre és megtartattak, mint a pusztai vándorlás során a rézkígyóra tekintők. Együtt lehetünk erősek a hitben, különben elfűj az élet minket, mint a forgácsot. Ez az egyház, ami megtarthat közösségben Istennel és egymással.

Kádár Ferenc tanár úr tanította az egyházismeretet. Szervezett, rendezett serege a híveknek, a kihívottaknak. Az egyház az üdv, a jólét, a harmónia, az üdvösség háza, Isten népe, Krisztus teste, a Szentlélek temploma. Tehát ez nem egy ház. Nem a templom. Az Isten népének is rétegei vannak. A pusztai vándorlás üteme a leggyengébbekhez igazodott, nem a legerősebbekhez. Ma vajon bevárjuk-e a lassúakat, a nehezen mozgókat? Segítünk e lépést tartani, vagy kiválasztódunk, mi erősek, fürgék, előljárók, és megalakítjuk az élcsapatot, az elitet? Nem alkothatunk „elit klubot”! Senkinek nincs joga kirekeszteni a gyengéket, az elesetteket. Nincs különb

és alávalóbb tagja Krisztus testének. Nincs embertársai fölötti döntési lehetősége, üdvösségosztó szerepe egyetlen felekezetnek, szektának, embernek sem. Ezen irányzatok ellen lépett föl a reformáció.

A végéhez közeledett az istentisztelet, név szerint szólítottunk és kaptuk kézhez, bordó kötésű „Bizonyítványunkat”. Bizonyítja, hogy pataki diákként részt vettünk egy népfőiskolai oktatáson, önként, nyitott és tiszta szívvel. És jöttek a búcsúzások, a kapcsolat fenntartására a felhívások, úgy ahogy ez ilyenkor lenni szokott. Azután ki-ki elhagyta a teológia 1531 óta létező intézményét és haza, vagy a pataki szállására távozott. Igen, ez is fontos. A szálláshely, az éjszakai nyugalom helye, és az alvást megelőző nagy beszélgetések. Otthonról hozott szendvicsek elfogyasztása mellett elmondott vallomások, átélt próbák, hitbeli megerősödések és az elmaradhatatlan viccek. Mindenképen kinyílt, egymás felé forduló szívek, a szeretet megélése, eddig idegen emberek között. Ezek az esti beszélgetések, séták a leginkább érzelmi töltésű momentumaiává váltak együttléteinknek. Az az emberi tényező, amit Jézus úgy mondott, hogy: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” Nehéz elmondani azt, mit jelent olyan közösségben lenni, ahol nem az önzés, az önérvényesítés, hanem a figyelmesség, a türelem és a szeretet határozza meg az emberi viszonyulásokat.

Ezzel a kis beszámolóval bátorítok mindenkit arra, hogy próbálja ki, szánja rá azt a néhány hétvégét és élje át az ódon iskola hangulatát, a testvérek figyelmességét, de mindenek fölött Isten gondoskodó szeretetét és a megváltás csodáját.

Guba Péter

Beszámoló a

Keresztkérdések Kurzusról

„Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van tenálad.”

Az alapötlet onnan jött, hogy a felnőtt konfirmációra jelentkezők, illetve a Biblia igazságai iránt érdeklődő személyek számára szerettünk volna érdekes foglalkozásokat szervezni. Így találtunk rá a „Keresztkérdések” sorozatra, amit a Szentírás Szövetség ad ki Magyarországon. Nagyszerű volt számunkra, hogy nem csupán a Márk evangéliumának tematikus feldolgozását, hanem hasznos tanácsokat is tartalmazott a vezetői kézikönyv! Az alkalmakra az istentiszteleti hirdetésen kívül ismertető cédulák is felhívták a figyelmet. Természetesen a személyes hívogatás volt most is a legfontosabb.

A találkozók előtt a terem rendezésében a templom gondnokon kívül Bajiné Magdika és a lánya, Timi segített a csoportvezetőknek, akik 6 óra előtt Almási Ferenc lelkipásztorral imádságban is készültek a beszélgetésre.

Az alkalmak egy szerény vacsorával kezdődtek, ami praktikussága mellett a kapcsolatteremtést is segítette. Az étkezéseket önkéntes adományokból finan-

szíroztuk.

A továbbiakban egy adott bibliai szakasszal foglalkoztunk kérdések alapján. Itt kezdett izgalmassá válni az este, hisz nemcsak a kiscsoportvezetők (Kovács Andrea, Jobbágy Tamás és Bartha Árpád) tehettek fel kérdéseket a 8-11 érdeklődőnek, hanem ez visszafelé is működött. Mivel a kérdések őszinték voltak, és senki nem kapott dorgálást, ha nem megfelelő választ adott, ezért oldott maradt a légkör. A bevezető beszélgetést a lelkészünk kb. 20-30 perces gondolatébresztő előadása követte. Ezt ő színes képekkel, többször filmbetétekkel illusztrálta, így jól követhető és érdekesítő volt mindenki számára. A tematika Márk evangéliumát három nagyobb kérdés alapján tárgyalta: Kicsoda Jézus Krisztus? Miért jött? Mit vár a követőtől?

Ezután az előadás alapján felvetett 2-3 kérdésről fogalmazta meg ki-ki a véleményét. 8 órakor jeleztük, hogy az alkalomnak vége van, de általában még tovább együtt maradtunk. Úgy látom, hogy ezek a beszélgetések minden résztvevőt mélyebb gondolkodásra serkentettek Jézus Krisztussal kapcsolatban. A hitbéli növekedést az Úr tudta elvégezni Szentlelke által kinek-kinek a szívében. Hálasak vagyunk Istennek az őszinte érdeklődőkért, a felkészült és lelkes lelkipásztorunkért, a buzgó segítőkért, a templom gondnokáért! Örülünk a négy felnőttként konfirmáló testvérünknek! Szeretnénk továbbra is együtt tanulmányozni az Igét!

dr. Bartha Árpád

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Beszámoló óvodánk életéről

Elérkezett az év vége, s vele az Édesanyák köszöntése. Hagyomány már sok – sok év óta, hogy május első vasárnapjára nem csak a természet borul virágba, hanem az óvodánk is megújul a tavasz eljöttével. Ezekben a hetekben olyan tevékenységeket kínálunk a gyermekeknek, amikor édesanyára, nagymamára gondolva csodálatos alkotásokat, kompozíciókat készíthetnek. Hívogatóak a színpompás kartonok, kreatív anyagok, eszközök. Ilyenkor egyedi alkotások születnek, lehetőséget biztosítva a fantázia szárnyalására, új megoldások kipróbálására, megtalálására. Egymás munkáját figyelik, igyekeznek túlszárnyalni óvodástársuk produktumát.

Az éven a nagycsoportosok (6-7 évesek) arra vállalkoztak, hogy anyák napjára finom édességgel kedveskednek az anyukáknak, nagymamáknak. Megtanulják már ilyen kicsi korban, hogy Istennek tetsző cselekedet a figyelmesség, az ajándékozás, az örömszerzés. A mindennapi áhítat során sokat beszélgetünk ezekről a dolgokról a gyerekekkel.

Lázás készülődéssel gyúrták össze a sütemény hozzávalóit. A kisfiúk legalább olyan odaadóan segítettek mint a kislányok. Méricskéltek, kóstolgattak, közben arról beszélgettek, hogy kik segítenek már az édesanyjuknak. Rögtön kiderült, ki ismeri az alapanyagokat, mire használják azokat, milyen az álla-

ga, színe, illata, íze. Az elkészült praliné díszes kosárákba került, melyet szintén a gyermekek készítettek.

Versekből, dalokból állítottuk össze a köszöntőt az édesanyáknak, nagymamáknak. Almási Ferencné rövid kis verse volt az első szavalatuk:

*„Május első vasárnapján,
vidám szívvel jöttünk,
hogy itt minden édesanyát
örömmel köszöntünk.
Kívánunk az Úr Jézustól
sok-sok boldog évet,
gyermekeik szeretetét,
áldást, békeséget.”*

Ezt dalok, mozgással kísért énekek követték. Az édesanyák meghatottan, könnyezve hallgatták meg a következő verset, mely mélyen megérintette őket:

*„Ki az aki ápol
születésem óta,
testemet, lelkemet
a bajtól is óvja?
Ki tanított engem
Isten szent nevére,
s ha baj vagy bánat ér,
ki ölel szívére?
Könnyes lesz a szemem
ha róla beszélek,
az én édesanyám,
ez az áldott lélek.
És szívemnek nincs szebb
Kívánsága, vágya,
csak hogy őt az Isten
ezerszer megáldja.”*

Áldozócsütörtökön az egész óvoda közös áhítaton vett részt. Nagytiszteletű Almási Ferenc ismertette meg velünk az ünnep történetét, együtt énekeltünk és imádkoztunk.

„Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.”
(Zsolt 100:5)

Az Úr teremtményei a növények és az állatok is. *„És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.”* (1Móz 1:31)

2015. május 19-én A madarak és fák napja alkalmából óvodai rendezvényt szerveztünk a gyerekeknek. Gyönyörű napsütéses időben az udvaron játékos feladatok lehetőségét kínáltuk számukra. Fésüs Éva: A büszke tölgyfa című meséjét hallgatták meg elsőként. A történet meghallgatása után szerepbe bújva eljátszhatták azt, a drámajáték kínálta lehetőséggel. Képeskönyveket, folyóiratokat nézegettek, mely már motiválta őket az izgalmas feladatra. Nagyítót, távcsövet, mikroszkópot hoztak az óvodába, hogy közelről megcsodálhassuk a minket körülvevő természetet, a fákat, bokrokat és azok körül élő apró rovarokat. Az óvodáskorú gyermekek tapasztalás útján sajátítanak el ismereteket, így ezek a programok segítik őket az új ismeretanyag befogadásában.

A felfedezés örömét láttuk az arcukon, izgatottan osztották meg velünk az élményeiket. Mozgásos játékokkal folytatódott a délelőtt. Origami papírból hajtogatott madárkákat rejtettünk el számukra a gyönyörű óvoda udvarunkon, a bokrok és örökzöld cserjék tövében. Ezeket kellett megtalálniuk. A verseny-

szellem tovább motiválta őket. Madárkák a dróton c. mozgásos drámajátékban a gyorsaságukat tettük próbára. A nagyok számára egy kötélhúzó verseny is belefért a délelőttbe. Délután boldogan mesélték el szüleiknek az átélt élményeket.

Intézményünk valamennyi csoportjában megtartottuk az évzáró ünnepeket. Két csoportból elballagtattuk a leendő iskolásokat.

Hálásak vagyunk, hogy keresztyén szellemiséggel gazdagíthatjuk óvodásaink lelkét. Köszönjük, hogy ezáltal fontos értékeket kapnak útravalóul, melyet az Ige üzenetével adunk át számukra.

„Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békeséget!” (4Móz 6, 24-26)

*Szalontai Zoltánné és
Mészárosné Tóth Zsuzsanna
óvodapedagógusok*

Beszámoló a Jókai iskola életéről 2015. április - június

Az Úr Jézusnak megköszönve folytattuk a 2015-ös évet, miután húsvét ünnepe, és az azt követő szünetben testileg-lelkileg felüdültünk.

Isten iránti hálával jöttünk haza idén is Kecskemétre – pár nappal a tavaszi szünet után -, ahol immár 18. alkalommal rendezték meg a két napos “Velünk az Isten” Országos Bibliaismereti Versenyt. Írásbeli, szóbeli és drámás fordulók után a nyolcadikos csapatunk

első helyezést ért el, míg a hatodikosok a második legjobb írásbeli eredménynek örülhetnek. A Jókais csapat drámás különdíjat is kapott. Az angol nyelvű és egyéb versenyeken elért kiemelkedő eredményeinkről az érdeklődők iskolánk honlapján tájékozódhatnak: www.jokai-miskolc.hu

Április végén vettünk részt évfolyamonkénti bontásban a családi istentiszteleteken, ahol Sámuel próféta életét, családját és gyermekkorát tanulmányoztuk a Szentírás alapján.

Májusban a hetedikesek vizsgáztak magyar irodalomból, valamint angol nyelvből, a nyolcadikosok közül pedig sokan vettek részt a próba nyelvvizsgán. Pünkösd előtt 10 nappal közösen ünnepeltük meg az Úr Jézus diadalát, a Mennybemenetelt. Több Jókais diákunk a 6-7. évfolyamosok közül a Deszka templomban erősítette meg hitét a konfirmáció keretében május 17-én. A pünkösd szünnetben pedig a hetedik évfolyam jelentős része Erdélyt látogatta

meg a „Határtalanul” pályázat keretében.

Júniusban a juniális után az évet lezárva igyekszünk a gyermekek testi-lelki fejlődését a nyár folyamán is biztosítani, hiszen konfirmandus tábort, nyári napközis tábort, valamint hittan tábort is szervezünk.

A gyülekezet tagjait továbbra is arra kérjük, hogy hordozzák imádságban iskolánkat, óvodánkat, hogy miközben minőségi munkát végzünk, és teljesítjük törvényi kötelezettségeinket semmi se menjen a szolgálat rovására. Tudjuk nemcsak szem előtt tartani, hanem teljesíteni is küldetésünket: a lélekmentést Isten országára, az Ő dicsőségét szolgálva.

A Jókai iskola és óvoda egész közösségének nevében Úr Jézus áldását kérjük gyülekezetünk minden tagjára, testi-lelki felüdülést kívánva a nyár folyamán!

*Kiss Gyula
iskolalelkész*

BIZONYSÁGTÉTEL

Jel (Egy rossz álom alapján)

Ez a rövid szó több értelemben, sokszor fordul elő a Bibliában. A pásztorok jelet látnak a pusztában. A farizeusok jelet kívánnak Jézustól, hogy kísértsek. Júdás jelt ad a katonáknak. Isten az apostolok által tesz jeleket és csudákat.

Mindez nem került volna egy csokorba, ha nem láttam volna én is egy jelet. Persze teljesen más értelme van an-

nak, amit én láttam. Ez egy írásbeli jel, egyetlen betű: egy X. Szomorú lettem, mikor megláttam, mert sajnos olyan helyre karcolta valaki, ahol annak nincs keresnivalója. A templomban az egyik könyöklőt „díszíti”.

Vannak templomok, ahol száz évnél is régebben megjelölték, hogy melyik padban, padosorban melyik család, vagy céh tagjai ültek. Ez szép hagyomány, míves betűkkel festve, vésvé.

Mi volt a cél egy X-szel? Vajon ki érezte

szükségesnek így megjelölni látogatását a Deszkatemplomban? Büszke lesz rá évtizedek múlva?

Eddig úgy gondoltam, más is olyan érzésekkel lép be a templomba, mint én. Minden alkalommal hálát adok azért, hogy felépülhetett, hogy gondos keze-léssel, karbantartással védhetjük az álla-gát. Az épület öregedéséből származó természetes állag romlást el lehet fogadni, de vendégment Istent házában egy ön-célú jelet rajzolni, azt nem.

Mondhatnánk, nem történt nagy baj, hisz-szen alig látszik. Nem a sérülés mértéke, hanem a szándék az elszomorító. Aki

ilyen szándékkal lép be a templomba, az nem érezheti, hogy az épített temp-lomon túl Isten temploma önmagában van. Lehet, hogy saját lelkét is össze-karcolja, elcsúfítja?

„Ha valaki az Isten templomát megront-ja, megrontja azt az Isten. Mert az Isten-nek temploma szent, ezek vagytok ti.,,

(I. Kor 3:17)

Ez csak egy álom volt. Maradjon is az. Kérem ezért a testvéreket, védjük, óvjuk együtt a Deszkatemplomot.

*Pintér Zoltán
gondnok*

KAZUÁLIS ALKALMAINK

KERESZTELESEK:

Lippai Dorka, Fekete Ábel, Horváth Hanna Regina, Garamvölgyi Anna, Tártsy Dániel Adrián, Tóth Botond, Finta Ádám Erol, Stogicza Lotti, Pap Lajos, Kulcsár Ádám József, Rózsa Dániel Viktor, Túróczi Zalán Tamás, Komolai Fanni, Pintér Anna, Kovács Hanna, Jármay Patrik Péter, Szűcs Bog-lárka, Kis Balabán, Nagy Áron, Krakkai Kristóf Morgen Barna

KONFIRMANDUSOK:

Domonkos Fanni, Planicska Petra, Lükő Dorka Eszter, Haraszin Gréta, Bé-nyei Boglárka, Szalontai Máté, Szatmá-ri Balázs, Balázs Martin, Králl Csenge, Zsíros Fanni, Soltész András, Szabados Dorottya, Pintér Judit, Futó Laura, Ba-logh Hanga, Dósa Adrienn, Hevele Ist-ván, Ináncsi Adrián, Kupás Krisztina, Molnár Panna, Sáfrány Réka, Szalay

Eszter Zsófia, Tóth Brigitta Anna, Vinc-ze Márk István, Vincze Máté Tamás

HÁZASSÁGKÖTÉSEK:

*Ortó Gábor-Szilágyi Laura
Czoboly Olivér- Szöllösi Beáta
Bodgál Tamás-Simon Orsolya
Galgovics Gábor-Püspöki Tímea
Toronyi Balázs-Varga Mariann
Rádai Gergő-Dr.Kiss Ágnes
Almásai Attila-Vacsi Katalin*

TEMETÉSEK:

Kun Klaudia, Bárány Albertné Sápý Ilo-na, Ákos Erzsébet, Filepkó József, Löve-iné Lukács Terézia, Richvalszky Miklós, Vajnai Tiborné Tamás Ágnes, Osváth Lászlóné Szabó Zsuzsanna Marianna, Barna Istvánné Éliás Pirooska, Szakács Lajos, Weszprémi Ilona, Balogh Pál Béláné Csizék Márta, Bárdos Miklósné Dargai Anna, Károly Andrásné Molnár

Ilona, Németh Lajos, Dr. Kovács Olga, özv. Veres Gyuláné Szabó Eszter, Csibi Barna, Tóth Ferencné Ákos Klára, Mikle Sándor, özv. Csatári Istvánné Urbán Terézia, Kiss Lajos, Ember Gézáné Bakos Erzsébet, Kottman László, Kecő Attila, Baranyi Istvánné Fodor Ida, Mátyus Istvánné Zsóka Etelka, Tóth József

Gyula, Csóka Emil József, Fodor László, Tomán Lászlóné Golgovszki Lenke, Tóthné Fazekas Irén.

összeállította:

*Bodáné Falucskai Ilona
beosztott lelkipásztor*

VERS

A hamu tanítása

*A hamut néztem reggel, odalent,
A nagy kosárban, míg pihent puhán;
S szürke, elomló halmái felett,
Megéreztem egy nagy kérdőjelet.*

*A nagy kosárban, benne hallgatott
A fű, a fa, az erdő élete.
És kijelentést hordozott a csend,
Hogy hivatásának, mind megfelelt.*

*S míg a kapuban, a kosár hamu
Útjára készült némán, boldogan,
Hogy valahol, egy csöndes nyughelyen,
A földbe térjen, és humusszá legyen,*

*Úgy éreztem, hogy láthatatlanul,
Körülállják, a boldog kis szobák,
Körülállják a dermedt emberek,
És megköszönik, hogy otthonuk meleg.*

*Ott álltam én is, a kapu alatt,
És megáldottam én is a hamut.
S megköszöntem a kérdőjelet,
Melyet szívembe, Isten így vetett:*

*El tudsz-e égni lassan, másokért,
Mint egy darab fa, hogyha tűzbe vet
Dermesztő télben egyszer a kezem?
Szolgálász-e zokszó nélkül nesztelen?*

*Akarsz-e égni szent oltáromon,
Névtelenül, mint egy a sok közül?
Ha életedből csak hamu marad,
Áldozod-e még úgy is magadat?*

*A hamut néztem, és néztem a szívem;
Árnyékok jártak a kapu alatt. –
– Én erre képes nem leszek soha;
De Jézus él és áll a Golgota!*

*Én éreztem, hogy ő a felelet
És éreztem, hogy benne az „igen”;
Isten Lelke távlatot nyitott,
Ott állt kibontva, ott állt a titok,*

*Hogy végtelen, nagy szoba a világ,
S hideg van benne, sokszor nagy hideg.
De lángra gyújtott életek dalolnak
az áldozatról, és övük a holnap.*

Füle Lajos

GYEREKSAROK

*Keresd ki Dániel történetét a Bibliában (Dán 6:1-28)!
Ha elolvastad, színezd ki a képet!*

baba-mama kör

gyülekezeti kirándulás Fehérkőlapára

konfirmáció gyülekezetünkben

beszámoló a dél koreai misszióról

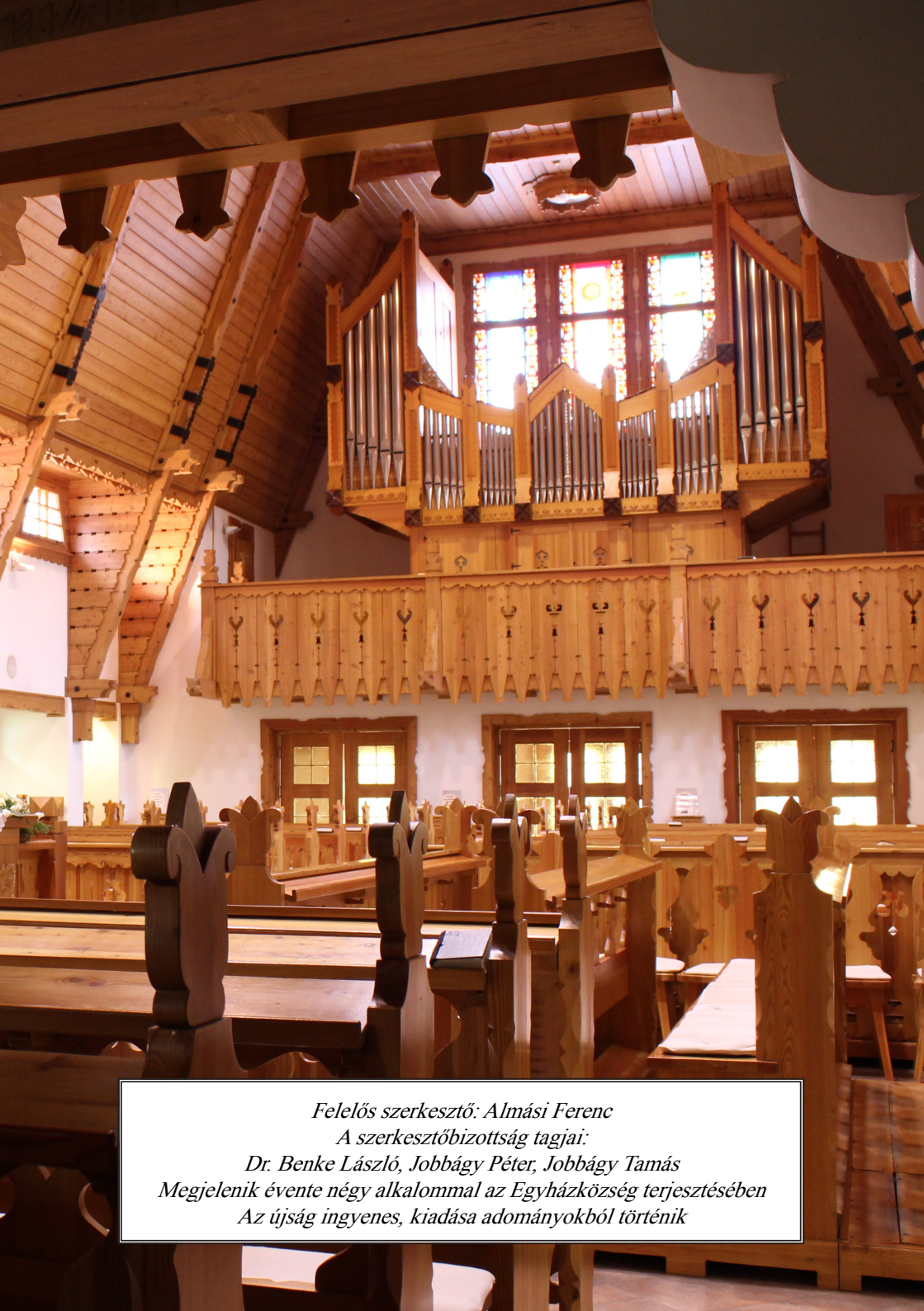
FeTa kör évadzáró alkalmá

húsvéti játszóház

mezőzombori szolgálat

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

Dr. Benke László, Jobbágy Péter, Jobbágy Tamás

Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében

Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik